Ankenævnet for Forsikring

Den 6. december 2017 blev i sag nr. 91237:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

LB Forsikring A/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring i LB Forsikring A/S. Han klager over selskabets afslag på at yde dækning for et anmeldt ulykkestilfælde. Klageren har oplyst, at han uretmæssigt er blevet anmeldt for seksuelt overgreb på et barn, og som følge heraf har udviklet PTSD.

Selskabet har anført, at den anmeldte hændelse ikke opfylder ulykkesdefinitionen, hvorfor der ikke er tale om et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand.

I klageskemaet af 18/8 2017 til nævnet har klageren blandt andet anført:

> "Undertegnede er blevet diagnosticeret med PTSD og har fået en mén grad på 10 procent og et tab af erhvervsevne på 55% af arbejdsskadestyrelsen. I vores police fremgår det at psykisk pludselig opstået personskade er dækket. Jeg mener, at da jeg har været ud for 3 pludselige skader/hændelser uafhængig af hinanden at være dækket. PSTD er en lidelse som ikke opstår umiddelbart efter skaden men viser sig senere.
>
> **Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?**
> Jeg vil gerne have dem til at anerkende min mén grad, som en pludselig opståede skade"

Selskabet har i brev af 7/9 2017 til nævnet blandt andet oplyst:

> "**Sagsfremstilling**
> Vores medlem klager over, at vi har afvist dækning af posttraumatisk belastningsreaktion, der er opstået i forbindelse med hans arbejde [med børn].

Den 28.4.2017 har vi modtaget en skadeanmeldelse fra vores medlem vedhæftet psykiatrisk vurdering fra [speciallæge i psykiatri] samt afgørelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES). Der anmeldes psykisk belastningsreaktion opstået på arbejde.

Vores medlem blev den 30.8.2012 ringet op af sin kontaktperson, og gjort bekendt med mistanken om seksuelt overgreb vedrørende [et barn], han havde i aflastning. Han blev fuldstændig chokeret over anklagen og havde det helt forfærdeligt psykisk.

Den 3.9.2012 var vores medlem til møde med sin leder, en sagsbehandler, en psykolog fra kommunen samt 2 politibetjente, hvor han fik at vide, 'at han skal glemme alt om sagen', da der ikke blev rejst sigtelse. Vores medlem stoppede herefter arbejdet med [barnet], men modtog ingen opsigelse eller andet.

I periode herefter fik vores medlem det psykisk dårligere og dårligere. Han modtog 3 gange psykologbehandling igennem sin arbejdsgiver.

Efter ca. 2 måneder blev vores medlem ringet op af politiet og indkaldt til afhøring på baggrund af en videoafhøring af [barnet].

Herefter fik vores medlem det igen dårligere psykisk.

Ved afhøringen den 5.11.2012 ønskede vores medlem, at der skulle foretages en ny afhøring af [barnet], da anklagen var voldsom og alvorlig.

I perioden fra den 5.11.2012 til 19.12.2012, hvor der blev givet besked om genafhøring, hørte hverken vores medlem eller hans advokat fra politiet, hvilket medførte stor frustration hos vores medlem.

Første genafhøring af [barnet] blev aflyst og en ny blev fastsat til den 17.1.2013. Dagen efter skulle vores medlem se videoafhøringen samt selv genafhøres. Dette skulle ske uden hans advokat for at fremskynde sagen, da denne havde ferie.

Den 15.2.2013 blev vores medlem bekendt med, at sagen den 31.1.2013 var sendt til anklagemyndigheden.

Først den 16.3.2013 modtog vores medlem brev fra anklagemyndigheden om, at sigtelsen var frafaldet, og at sagen derfor ikke kom for retten. I den mellemliggende periode havde vores medlem – trods rykkere fra hans advokat – ikke hørt noget om sagen.

Efter sigtelsen var frafaldet, blev vores medlem den 13.6.2013 bekendt med, at sagen var i nyhederne i form af en lang artikel i …, vores medlem ikke var i tvivl om, hvem artiklen drejede sig om. Dette forværrede igen de psykiske gener.

[Speciallæge i psykiatri] skriver i sin erklæring af 16.6.2013, at 'gennem det meget langvarige sagsforløb, hvor han [vores medlem] ikke fik oplysninger om, hvor sagen stod, blev hans psykiske symptomer værre og værre.'

Sagen er anmeldt som en erhvervssygdom til AES, der den 28.5.2014 har vurderet 5% men. Dette er den 25.2.2015 forhøjet til 10% mén.

Vores vilkår

I 2013 var følgende bestemmelser i vilkår 21-4 gældende:

Punkt 5: 'Forsikringen giver ret til erstatning ved ulykkestilfælde, hvorved forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade'

Punkt 6.10: Forsikringen dækker ikke 'Sygdomstilfælde'

Vores vurdering

De psykiske mén i denne sag skyldes en påvirkning, der stod på i perioden fra den 30.8.2012, hvor anklagen blev fremsat og indtil den 16.3.2013, hvor politiet frafaldt sigtelsen, og med en forværring igen den 13.6.2013, hvor sagen var genstand for mediernes interesse.

Påvirkningen har således varet i mere end 9 måneder, og kravet i ulykkesdefinitionen om 'en pludselig hændelse' er dermed ikke opfyldt. Der er derfor ikke tale om et ulykkestilfælde i forsikringsmæssig forstand.

Sagen er anerkendt og behandlet som en erhvervssygdom i AES og ikke som en arbejdsulykke. Da ulykkesforsikringen ikke dækker følger efter sygdom, kan vi således ikke anerkende varigt men som følge af en erhvervssygdom.

Vi er bekendt med, at nævnet tidligere har behandlet en lignende sag 78.263, hvor de psykiske gener ligeledes skyldes påvirkning over en længere periode.

På baggrund af nævnets henvendelse har vi gennemgået sagen på ny. Vi finder imidlertid ikke anledning til at ændre afgørelsen."

Klageren har i mail af 25/9 2017 til nævnet blandt andet bemærket:

"I forsikringens vurdering, skriver de at jeg har været under psykisk påvirkning i 9 måneder. Mellem de 2 første hændelser, 30/08/2012 og ca. 2 mdr. senere, var jeg været fuldtidsbeskæftiget i mit [arbejde med børn]. Men jeg modtog behandlinger da jeg selvfølgelig var berørt af situationen.

Den første beskyldning fra 30/08/2012 syntes jeg er uafhængig af sigtelsen som kommer ca. 2 mdr senere, og denne hændelse slå fuldstændig benene væk under mig, da det er meget uventet og pludseligt.

Under hele sigtelsen ultimo oktober til 16/03/2013, var jeg ufrivillig fritaget fra tjeneste på mit arbejde. Umiddelbart efter at sigtelsen er frafalden starter jeg igen på arbejde på fuld tid.

Først 01/07/2015 kan jeg ikke længere overskue lange arbejdsdag og må gå ned i tid til 25 timer ugentligt og 01/08/2016 går jeg ned i arbejdstid til 22 timer.

PTSD er jo desværre en skade der først kommer til udtryk længe efter at skaden er sket.
Jeg vil gerne henvise til ASE artikel hvor det principiel er afgjort hvornår det er erhvervssygdom og hvornår det er personskade:

https://ast.dk/arbejdsskader/anerkendelse/hvornar-kan-en-psykisk-skade-anerkendes-som-enarbejdsulykke

Det har ikke været muligt at anmelde skaden til LB før nu, da jeg var nødt til at vente på at sagen blev afsluttet i ASE."

Af en psykiatrisk speciallægeerklæring af 16/6 2013 fremgår det blandt andet:

"Sagen er anmeldt som erhvervssygdom den 20.03.13 med diagnosen 'Stressende arbejdsforhold'.
…
Forløb af aktuelle belastning.
…
Torsdag den 30.08.12 blev [klageren] ringet op af sin kontaktperson, …, ved [arbejdsplads]. Hun fortalte ham, at hun var blevet kontaktet af [barnets] mor, der sagde, at [barnet] havde fortalt moren, 'at [klageren] havde kildet, slikket og [berørt barnets kønsdele] og havde stukket en finger op i numsen på [barnet]. [Klageren] blev fuldstændig chokeret over anklagen. [Kontaktperson] fortalte, at han skulle komme til et møde på … kommune den 03.09.12.

[Klageren] havde det helt forfærdeligt psykisk i perioden frem til mødet og kunne slet ikke forstå, hvordan han kunne blive beskyldt for noget sådant, når han nu havde gjort alt, hvad han kunne for at tage de relevante forholdsregler.

På mødet den 03.09.12 deltog [klagerens] leder fra [arbejdsplads], en sagsbehandler, en psykolog fra kommunen og 2 politibetjente. På mødet fik [klageren] at vide, 'at han skal glemme alt om sagen'. Han stoppede arbejdet med [barnet], men modtog ikke en opsigelse eller andet fra [arbejdsgiver].

I perioden herefter fik [klageren] det dårligere og dårligere psykisk. Han kunne slet ikke slippe tankerne om det, han var blevet anklaget for. Han kontaktede derfor [arbejdsgiver] for at få noget psykologhjælp, og fik derfra bevilliget 3 gange.

Ca. 2 måneder senere blev [klageren] ringet op af politiet, som fortalte ham, at der nu var blevet foretaget en videoafhøring af [barnet] (moren havde lige efter [barnet] kom hjem fra [klageren] selv lavet en videoafhøring af [barnet]). Politiet bad [klageren] om at møde på … Politigård til afhøring den 05.11.12. De fortalte ham endvidere, at han havde fået beskikket en advokat – … fra …

I perioden herefter fik [klageren] det igen dårligere og dårligere psykisk.

Ved afhøringen den 05.11.12 bad [klageren] om, at der skulle foretages en genafhøring af [barnet], idet anklagen var så voldsom og alvorlig. Advokaten bad ham om at formulere spørgsmålene til afhøringen. [Klageren] fik af en politibetjent at vide, at han ikke skulle tro, at han fik noget ud af det. [Klageren] blev chokeret og oplevede hele tiden, at det var hans opgave at bevise sin uskyld.

Efter afhøringen tog han ud til [anden arbejdsplads] (efter råd) og fortalte, hvad han var anklaget for. Lederen tog kontakt til [forvaltning], og der blev aftalt møde dagen efter den 06.11.12. På mødet blev man enige om, at [klageren] blev fritaget for tjeneste indtil sagen var afsluttet.

Den 15.11.12 sendte [klagerens] advokat de formulerede spørgsmål til politiet. [Klageren] hørte intet fra dem.

Den 28.11.12 sendte [klagerens] advokat en mail til politiet, hvor han udtrykte frustration over, at hverken han eller [klageren] har hørt fra anklagemyndigheden angående, hvornår genafhøringen skulle foretages.
…
19.12.12 – [Klageren] fik en mail fra sin advokat om, at genafhøringen var fastsat til den 08.01.13.

07.01.13 – [Klageren] modtog en mail fra sin advokat, der oplyste ham om, at genafhøringen var aflyst, fordi forældrenes advokat havde glemt at informere forældrene om genafhøringen. Forældrene ønskede således et møde med deres advokat, før de besluttede, om de ville acceptere genafhøringen.

11.01.13 – [Klagerens] advokat informerede ham om, at forældrene havde accepteret genafhøringen, og at det var fastsat til den 17.01.13. Det blev angivet, at [klageren] skulle se videoafhøringen den 18.01.13 og bagefter selv skulle afhøres igen. [Klageren] accepterede, at dette skete uden sin advokat for at fremskynde sagen (advokaten var på ferie).

17.01.13 – der blev foretaget videoafhøring af [barnet].
…
11.03.13 – [Klageren] havde fortsat intet hørt. Han havde det meget dårligt psykisk og var frustreret over sagens meget langstrakte forløb. Han skrev en mail til sin advokat, hvor han gav udtryk for, hvor dårligt han havde det, og hvor hårdt det langvarige forløb har taget på både ham og hans familie.

16.03.13 – [Klageren] modtog brev fra anklagemyndigheden om at sigtelsen var frafaldet, og at der ingen retssag blev.

Det psykiske forløb i forhold til aktuelle belastning.

Efter den første telefonopringning den 30.08.12 vedrørende anklagen om, at [klageren] skulle have foretaget seksuelle overgreb på [barnet], var [klageren] helt i chok. Han havde det meget dårligt psykisk – kunne ikke sove, havde tankemylder og kropslig uro og kunne slet ikke forstå, at dette kunne ske for ham – når han oven i købet havde prøvet at tage alle de forholdsregler, han kunne.

Den 03.09.12 var der møde på … kommune, hvor han skulle afgive sin forklaring. Det blev besluttet, at man ville lukke sagen uden yderligere, og han blev opfordret til/bedt om ikke at snakke mere om sagen til nogen. Han stoppede arbejdet med [barnet], men modtog aldrig noget fra [arbejdsplads] – hverken støtte eller opsigelse.
…
[Klageren] udviklede flere og flere stress-symptomer – han blev fraværende og distræt også i kontakten med sin familie, og han havde konstant tankemylder, hvor tankerne kredsede om anklagen. Han havde svær indre uro, og hans nattesøvnen var svært kompromitteret. [Klageren] fortæller også, hvordan hans kognitive funktioner allerede tidligt i forløbet blev påvirkede – specielt oplevede han reduceret hukommelse og koncentration. [Klageren] beskriver, at han desuden reagerede med fysiske symptomer i form af hovedpine, kvalme, ondt i maven og forstoppelse.
På baggrund af sin psykiske tilstand kontaktede [klageren] [arbejdsplads] for at fortælle, at han havde brug for hjælp. Han fik da bevilliget 3 psykologsamtaler, men fik derudover in-

gen form for støtte eller opbakning. Han fik ej heller besked om, hvordan hans ansættelse i deres regi stod.

Da sagen igen blev taget op efter ca. 2 måneder blev de psykiske symptomer svært forværrede. Der var fortsat fysiske stress-symptomer med utilpashed, hovedpine, kvalme, mavesmerter og obstipation. Nattesøvnen var tillige meget dårlig, og han blev mere og mere træt og fraværende. [Klageren] brugte mere og mere tid og energi på blot at gruble over det skete – han vendte og drejede tingene i et forsøg på at forstå, hvordan det kunne ske. [Klageren] blev tillige mere irritabel, og der kom flere skænderier i familien. De kognitive funktioner blev meget dårligere og specielt hukommelse, koncentration og ene ti overblik blev svært læderet. [Klageren] oplevede ligeledes, at han havde meget sværere ved at håndtere sine egne børn, da han var distræt og ikke kunne huske, når de havde fortalt ham noget. Han kunne heller ikke huske, når hustruen havde bedt ham om at gøre noget, og dette gav konflikter.

Efterhånden udviklede han en tilstand af konstant anspændthed, vedvarende vagtsomhed og hyperarousal. Han var hele tiden i øget alarmberedskab og havde ikke ro, hverken i tankerne eller i kroppen. Nattesøvnen var fortsat meget dårlig, og de kognitive funktioner blev dårligere og dårligere. Der tilkom tillige flashbacks til nogle af de episoder, der havde været på møderne, ligesom han igen og igen gennemgik sit samvær med [barnet] for at finde ud af, hvad der var gået galt.

Gennem det meget langvarige sagsforløb, hvor han ikke fik oplysninger om, hvor sagen stod, blev hans psykiske symptomer værre og værre.

Aktuelt psykisk.

…

Den psykiske tilstand er fortsat præget af vedvarende anspændthed, udtalt vagtsomhed og hyperarousal. Han er i en tilstand af konstant alarmberedskab, hvor han fortsat har klassiske svære kropslige stress-symptomer. Nattesøvnen er fortsat svært kompromitteret. Der er en vedvarende øget træthed og en øget trætbarhed. [Klagerens] funktioner er svært påvirkede – dette gælder såvel hukommelse og koncentration som evnen til overblik og indlæring. Specielt de udtalte hukommelsesproblemer giver ham massive problemer – også i privatlivet, hvor det afstedkommer mange konflikter, da hverken hustruen eller børnene kan forstå hans tilstand. Familien oplever ham fraværende og distræt, og han beskriver, at hans tanker i høj grad kredser om det skete, og at han nu også konstant (ufrivilligt) gennemgår alt, hvad han har sagt og gjort på arbejdet – om han kan have udsendt signaler, der kan misforstås.

[Klageren] oplever desuden tilbagevendende angstsymptomer og et svingende humør. Han er ikke som tidligere glad og udadvendt. Han har ligeledes isoleret sig socialt – det har været meget belastende ikke at kunne tale med nogen om forløbet og om, hvorfor han har forandret sig så meget. På trods af, at sigtelsen er frafaldet er han bange for at fortælle det skete til nogen, da han er bange for, at 'anklagerne alligevel vil klistre til ham'. Han har også været bange for, at han ville miste både sin familie og sit job.

[Klageren] har desuden flashbacks til nogle af de ting, der er sket og sagt under møderne – bl.a. advokatens spørgsmål til [klageren] 'Hvorfor siger [barnet], at du har gjort de ting'. [Klageren] grubler fortsat over dette, men kan ikke finde svar. [Klageren] genoplever tillige hyppigt en anden situation hvor en politibetjent opførte sig fordømmende – hvor han oplevede, at de så ham som en forbryder, som skyldig.

…

Konklusion

…

Den aktuelle arbejdsmæssige belastning startede den 30.08.12, hvor [klageren] via [kontaktperson], blev oplyst om, at [barnets] mor havde kontaktet dem med beskyldninger om, at [klageren] skulle have forulempet [barnet] seksuelt. På det første møde den 03.09.12 fik [klageren] at vide, 'at han skulle glemme alt om sagen'. Ca. 2 måneder senere blev han kontaktet af politiet, der oplyste ham om, at sagen var genoptaget. Herefter var der et meget langstrakt sagsforløb, hvor [klageren] vedvarende selv måtte prøve på at få oplysninger om, hvor sagen stod. Først den 16.03.13 modtag [klageren] et brev fra anklagemyndigheden om, at sigtelsen var frafaldet, og at der ikke ville blive en retssag. (for detaljer vedrørende forløbet se under punktet 'Forløb af aktuelle belastning'). [Klageren] har således i 6½ måned levet, vished om, hvordan sagen ville ende, og dette har medført en meget stor belastning for både ham og hans familie.

…

[Klageren] har aktuelt klassiske symptomer svarende til at opfylde kriterierne for **diagnosen F 43.1 Posttraumatisk belastningsreaktion (PTSD).**

…

Det aktuelle symptombillede foreneligt med PTSD skønnes fuldstændigt at kunne henføres til den langvarige og udtalte arbejdsmæssige belastning, [klageren] har været udsat for. Der er ikke andre faktorer – hverken tidligere psykisk lidelse eller faktorer i privatlivet – der har haft nogen betydning for udviklingen af de aktuelle psykiske symptomer. [Klageren] er meget forpint af sin tilstand."

I afgørelse af 28/5 2014 har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring anerkendt klagerens tilstand som en erhvervssygdom, idet klagerens tilstand vurderes til at være en uspecificeret belastningsreaktion.

I en psykiatrisk speciallægeerklæring af 24/11 2014 er det noteret, at klageren har ændret sig personlighedsmæssigt, og at han opfylder kriterierne for diagnosen "F 62.0 Personlighedsændring efter katastrofeoplevelse (alternativt F 62.8 Anden personlighedsændring, såfremt ovenstående diagnose ikke accepteres)".

Den psykiatriske speciallæge har i en udtalelse af 1/8 2017 til selskabet blandt andet oplyst:

"I forløbet af sagen indgår der 3 pludselige hændelser, hvoraf specielt den første og anden er af stor betydning for udviklingen af de symptomer, der er kendetegnende for hans psykiske tilstand. [Klageren] betegnes nedenfor som …

Første pludselige hændelse:

Torsdag den 30.08.12 blev [klageren] ringet op af sin kontaktperson, …, ved [arbejdsgiver]. [Klageren] var ude at køre, da han blev ringet op. [Kontaktperson] spurgte ham, hvad han lavede, og om han havde tid til at snakke, da hun havde noget alvorligt at snakke med ham om. Da [klageren] sagde, at han kørte bil, bad hun ham holde ind til siden.

Hun fortalte ham, at hun var blevet kontaktet af [barnets] mor, der anklagede ham for seksuelt overgreb på [barnet].

[Klageren] blev fuldstændig chokeret over anklagen og udviste symptomer svarende til en akut tilpasningsreaktion.

Der var efterfølgende møde på … kommune den 03.09.12., hvor [klagerens] leder fra [arbejdsplads], en sagsbehandler, en psykolog fra kommunen og 2 politibetjente deltog. På mødet fik [klageren] at vide, 'at han skal glemme alt om sagen', og at der ikke blev rejst sigtelse.
Han stoppede arbejdet med [barnet], men var i stand til at fortsætte sit arbejde på … i … Symptomerne aftog efter nogen tid.

Hændelsen kom pludseligt, idet [klageren] var helt uforberedt på anklagen.

Anden pludselige hændelse:

Ca. 2 måneder senere blev [klageren] ringet op af politiet, som fortalte ham, at der nu var blevet foretaget en videoafhøring af [barnet], og at der var rejst sigtelse mod [klageren]. Under samtalen med betjenten spurgte [klageren] gentagne gange om, hvorfor der var rejst sigtelse, da han troede, at sagen var frafaldet. Politiet meddelte blot, at han skulle kontakte sin advokat og gav ham navn og telefonnummer på denne. Politiet bad [klageren] om at møde på … Politigård til afhøring den 05.11.12.

[Klageren] modtog denne opringning fra politiet, mens han var på arbejde. Han [arbejdede]. Det endte i kaos, da han ikke var i stand til at fortsætte [arbejdet]. Han kunne ikke forlade arbejdspladsen og husker, at han var i en tilstand af chok. Der skete en voldsom forværring af hans psykiske helbredsmæssige tilstand efter denne opringning. Han måtte informere sin arbejdsplads om anklagen og blev fritaget fra arbejdet, indtil anklagen blev frafaldet.

Hændelsen kom pludseligt, idet han havde fået at vide, at sagen var frafaldet.

Tredje pludselige hændelse:

Da [klageren] i forbindelse med udfærdigelsen af den psykiatriske speciallægeerklæring kom til samtale med undertegnede den 13.06.13, blev han bekendt med, at sagen igen var i nyhederne. Der var en lang artikel i …, hvor man ikke var i tvivl om, hvem det drejede sig om. Dette afstedkom en forværring af den psykiske helbredsmæssige tilstand med accentuering af belastningssymptomerne.

Hændelsen kom pludseligt, idet sagen var frafaldet, og [klageren] igen var i gang på sit arbejde og regnede med, at sagen var afsluttet.

De 3 episoder er pludselige hændelser, hvor [klageren] er helt uforberedt på det, der sker. Disse hændelser har været medvirkende årsag til, at [klageren] har udviklet Belastningsreaktion/PTSD med deraf følgende men og funktionsnedsættelse."

9. 91237

I forsikringsbetingelserne hedder det blandt andet:

"5 Hvad dækker forsikringen

Forsikringen giver ret til erstatning ved ulykkestilfælde, hvorved forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

…

6 Forsikringen dækker ikke

6.10 Sygdom m.v.
Forsikringen dækker ikke:
•Sygdomstilfælde"

Nævnet udtaler:

Klageren har anmeldt til selskabet, at han har været udsat for et ulykkestilfælde, da han uberettiget blev anmeldt for seksuelt overgreb mod et barn. I klageskemaet af 18/8 2017 til nævnet har klageren anført, at han har været udsat for 3 pludselige skader/hændelser uafhængig af hinanden. Han har også anført, at han under sigtelsen var fritaget fra sit arbejde.

Selskabet har anført, at klagerens tilstand skyldes en påvirkning, der har varet i mere en 9 måneder, hvorfor kravet i ulykkesdefinitionen om, at der skal være tale om en pludselig hændelse ikke er opfyldt. Selskabet har også henvist til, at sagen har været behandlet og er anerkendt som en erhvervssygdom hos Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

I en psykiatrisk speciallægeerklæring af 16/6 2013 er det beskrevet, at klagerens aktuelle sygdomsbillede er foreneligt med PTSD og skønnes fuldstændigt at kunne henføres til den langvarige og udtalte arbejdsmæssige belastning, som han havde været udsat for. Det er i erklæringen anført, at belastningen startede den august 2012, hvor han blev orienteret om, at et barn havde oplyst, at han havde forulempet dette seksuelt. Der blev afholdt møde i september 2012, hvor han fik at vide, at han skulle glemme alt om sagen, og 2 måneder senere blev han kontaktet af politiet, der oplyste, at sagen var genoptaget. Først i marts 2013 fik han et brev fra anklagemyndigheden om, at sigtelsen var frafaldet.

Psykiateren har i udtalelse af 1/8 2017 bemærket, at der i sagen indgår 3 pludselige hændelser, hvoraf specielt den første og anden har stor betydning for udviklingen af symptomerne, der er kendetegnende for hans psykiske tilstand. Hun har henvist til orienteringen om anmeldelsen, oplysningen fra politiet om, at sagen var genoptaget, og en artikel i et lokalblad.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har i afgørelse af 28/5 2014 anerkendt klagerens tilstand som en erhvervssygdom og har anført, at tilstanden svarer til en uspecificeret belastningsreaktion.

I forsikringsbetingelserne er det i punkt 5 anført, at forsikringen giver ret til erstatning ved ulykkestilfælde, hvorved forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

Nævnet finder efter en gennemgang af sagen, at måtte lægge til grund, at klagerens psykiske mén er udløst af en længerevarende påvirkning, hvor klageren blev anmeldt for seksuelt overgreb mod et barn, hvilket førte til, at der blev rejst sigtelse mod ham, at han blev fritaget fra sit arbejde, og han blev afhørt af politiet flere gange.

Nævnet finder efter en samlet vurdering, at der ikke er grundlag for at fastslå, at klagerens psykiske gener hovedsageligt kan begrundes i en eller flere af hinanden uafhængige enkeltstående pludselige hændelser, men at påvirkningen må anskues som et samlet forløb. Nævnet kan som følge heraf ikke kritisere selskabets afslag på at yde dækning for det anmeldte ulykkestilfælde med henvisning til, at ulykkesdefinitionens pludselighedskriterium ikke er opfyldt.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på oplysningerne i speciallægeerklæringen af 16/6 2013 om, at klageren umiddelbart blev chokeret over anmeldelsen, og at han havde det forfærdeligt i perioden frem til mødet om sagen i september 2012. Nævnet har også lagt vægt på, at det er anført, at klageren efter mødet fik det dårligere, og at han igen blev dårligere, da han 2 måneder efter mødet fik besked af politiet om, at han skulle møde til afhøring. Nævnet har også lagt vægt på, at klagerens oplevelse af afhøringen chokere-

de ham, idet han oplevede, at han skulle bevise sin uskyld. Hertil har nævnet lagt vægt på forklaringerne om, at han havde det psykisk dårligt og var frustreret over sagens langvarige forløb. Nævnet henviser til endelig til udfaldet af nævnets kendelse nr. 78.263.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Mette Eisenhardt